

ब्रुवाणमेवं तु गुहं भरतः प्रश्रयान्वितः ।
 एवमस्त्विति तद्वाक्यं परिघ्न्येदमब्रवीत् ॥ १० ॥
 गच्छ सौम्य निवर्तस्व समस्तीर्ज्ञातिभिः सह ।
 सत्कृतश्चानुयातश्च प्रीतिमानस्मि ते गुणैः ॥ ११ ॥
 भ्रातुर्मे पूजितं सख्यं त्वया रामस्य धीमतः ।
 अनुरागश्च भक्तिश्च सौहृदं च विदर्शितं ॥ १२ ॥
 भरतेनाभ्यनुज्ञातो गुहस्तु ज्ञातिभिः सह ।
 ययौ संपूज्य भरतं सोपाध्यायपुरोहितं ॥ १३ ॥
 ततः प्रतिगते नौभिर्गुहे ज्ञातिगणैः सह ।
 जगाम सेनया सार्धं प्रयागं भरतो वनं ॥ १४ ॥
 सुमन्त्रं दैशिकं कृत्वा मन्त्रिणं राघवप्रियं ।
 मन्त्रकर्मणि च प्राप्तं देशे काले च कोविदं ॥ १५ ॥
 फलाद्यान् पादपान् पश्यन् पुष्पाद्यांश्च समन्ततः ।
 वल्गुद्विजानां च रूतं शृण्वन् श्रोत्रमनोहरं ॥ १६ ॥
 गुणान् रामस्य कथयन् मैथिल्या लक्ष्मणस्य च ।
 अगुणांश्चात्मनो मातुः कैकेय्याः समुदाहरन् ॥ १७ ॥
 अर्धयोजनं गत्वा ददर्श सुमहद्वनं ।
 प्रयागमिति विख्यातं यथा चैत्ररथं वनं ॥ १८ ॥
 तत् प्रविश्य वनं चैव सर्वकामफलद्रुमं ।
 शोभितं पङ्कजवनैः सुतीर्थबहुपुष्करैः ॥ १९ ॥